

հեռին, յարևելս, երիտասարդք ոմանք՝ ձիարշաւ կը խաղային, ճարպիկ շարժումներով ուխտաւորաց ուշադրութիւնը կը գրաւէին, մեծ ու փոքր տղայք տարածուած էին, այս ու այն զառիվայրերն աճող թուփերու վերան, կը հաւաքէին մասուր, եղուրբի, մորեմուկ, շլոր, գարչին, դառնիճ՝ ոմանք ևս այլ և այլ խոտաւէտ վայրեր տարածուած ծաղիկ կը հաւաքէին:

Ահա վայրս այս, այսօր կենդանութիւն կը ներշնչէ մեր լսելիաց ու տեսանելիաց: Պահ մի թողումք զայս վայր, ուղղուինք յարևմուտս, բարձրանամք տասն վայրկենի չափ մի խիստ զառիվեր թիք բլուր մի, այստեղ է Ս. Գեորգայ ուխտատեղին, որ կը զանուի բլուրիս զազաթան վերայ: Բլուրիս զազաթն կազմուած է ընտիր քարէ, ունի շերտաքարեր, որք բնութեան ազդեցութեան ներքոյ քայքայուած վիճակի մէջ կը գտնուին. այս շերտաքարերով անարուեստ կերպով ուխտատեղոյս որմերն 2 մեթրի չափ բարձրացուցած է ջերմեռանդ ժողովուրդն, ուր տարին մի անգամ ժամերգութիւն կը կատարուի:

Ուխտատեղոյս տեսարանը ևս հիանալի է, Շեռեանայ գլխէն մինչև ի Գարա-Քիլիսէ կերևայ Շեռեան զեա ամբողջովին, և այս զետոյս հիւսիսն տարածուած Ալաշկերտի դաշան ու Եփրատայ հիւսիսն տարածուած Գարա-Քիլիսէի դաշան՝ մեր ներքև է Գաւոյ, Չուրուկ, Չլիանի, մեր արևմուտքն է Գոմք և 1 ժամ արևելքն է Հաշոյ:

Չգիտեմ, ուխտաւորաց հանդիսատես լինիմ թէ Ալաշկերտի զմայլելի դիրքն աչքէ անցնեմ:

Իջայ Լուսաղբիւրը, ուր ճաշեցի, քանի երիտասարդներով բարձրացայ ի հարաւ թիք զառիվեր մի,